

המעופים צרעו. והם הולכים צביסם ואומות חיותיהם מלא
מצות ולא פנה לנצח לעקתם והם מאריכין הגלות כי
צבוחם הדרקת הגליות מתכנסות כח"ש בדרקת תכונתו
כח"ש חז"ל כי צב"ל שגלות חסם נחרצ הצית והתיקון
לריך להיות שיהי' כל ח"ש יאחז חצירו ככפשו לא
שיהא כיסו מלא פרועות (שהם המטבעות החשיבות
שהי'. הרוב חר"ש שלהם בזמן הגמרא הכל צפרועות)
והעניים. יתא הולכים ודלים ח"ש אין משיח צ"ד בא ער
שחבלה פרועה מן הכיס שלא יחזיק הפרועה צביס
אלא יפזרם לעניים ודלים למקן השגלות חסם שנעצור
זה נחרצ הצית. ח"ש חסם נמכרתם צב"ל שגלות חסם
נמכרתם צב"ל. ולא צב"ל שלא יתא נחשז לכס הכסף
יותר נכפש הישראלי רק נפש הישראלי יתא נחשז לכס
לפזר מעותיכם לרלים ואציונים. ולא חלכו צביס מלא
כסף אך חפזו הכסף. אז תגאלו :

כי לא נחפזין הללו וצמיתוס לא חלכון כי
רחקידם הראשונים ה' שותין שעה אחת קודם
החפילה ושעה אחת אחר החפילה. כי קודם החפילה
לריך להתייטב לפני ה' הוא עומד ומתפלל ולראות
גדלות חלקות ושלמות עלמו ולכלול עלמו עם הדריקים
הקדושים ועם הלחמיות העליונים ומעשים זה לריך לקבל
ע"ע קודם החפילה מלת אהבת ישראל כי מלות אהבת
ישראל העיקר אהבה הוא לקשר נפש הישראלי בשורשו
במ"ש הרב הקדוש צ"ל נולד חסד כי שם אהבה יולא
מפסק אהבה צמיתו מרי"ת וס"ת כי לריך להעלות
אותו לשרשן ולהמחיקן ע"ש דרכו בקודש צדון
דמויי"ת חבל לאו כל מוחא קביל דא וצפרע למוח
חלוש ואנוש כמזוי. ולפי דרכי הצני' אשר אני עומד
על שפת הים בצפוני"ת דמויי"ת חבל כי אהבה ר"ת
יוחס "הדביקים" צ"ת "חלקים". כי עיקר אהבה הוא
לדבק אותו בחלקים חיים ח"ש בהעלותך. אחת הנרות
חל מול פני המנורה. יאירו שבעת הנרות הנרות נקרא
נשמות ישראל ואמר לאהרן בהעלותך נשמת ישראל
צדפי טלהבת ית תראה לקשר אותן חל מול פני
סמנורה העליונה צדפון ואז יאירו שבעת הנרות כי ז'
ספירות מולגות לשבע הנרות שבעה כינה. כמ"ש צ"ל
הפרדס ולכן כחיד ובהעלותך "אהרן" א"ת "הנרות" צ"ן
"הערכים" יקטירנה. כי בהעלותך נשמת ישראל נאחזה
לשרשן ע"י כתיבתו ונתקשרו כל העולמות ואז הקטיר
קטורת המרחח לזה לכן "אח" "הנרות" צ"ן "הערכים"
ר"ת אהבה כי זה הוא עיקר אהבה לקשר אותו
בעצמות אהבה צדפי הקדושה נשמתו הקדושה
העולה בכל העולמות ומיידת המדרגות מקבילות
הנוללות ח"ש נאחזה ידובקו ואז פועל בחפלה הזאת
והנזר כחמלה. והוא מלא גיל וששון ושמחה ואינו
יכול ליפרד חיבך אחר החפילה לילך לביתו או לאכול
אחר החפילה כי הוא נעשה רוחני כא' מלכא מרים
ו ח"ך יכול להחזק חיבך צדפים גשמיים כמו ח' שופל

והיגדו רוח לזכרה עומקתה. כמ"ס הרב הקדוש ר' **אברהם** זלוקל מקטעוילסק. פ"ה חס ארעב לא אומר לך. דאס אחר התפילה ארעב תיכף הוא ס' שלא אומר לך כלום ולא התפללתי דאס התפללתי כמו עליך להתפלל לא הייתי רעב תיכף אחר התפלה לכן חסידים הראשונים היו עומין שעה א' אחר התפלה. ובהתפלה כו' יכולין. לקרצ בגאולה. ה"ס כי לא בחפזון חס אדם נחפזים ללכת מהתפילה לכן החפז ללכת להתפלל לפעור נמנה והתפילה הוא אליכס כמשה ולכן התפללו צלל יסוב חרעה. חללו מהגלות כי בהתפלה כו' אינס יכולין ללכת מהגלות. לכן נמנעה חס אדם נוסים אחר התפילה כמנחה חרב לציחם חו הודעה כי התפילה ה"י אליכס כמשה לא חלכון מהגלות כי אין הרבר חלוי חלל בתפלה : **סוף** קורי לאי משה ר"ל קורי מהעצירות וחללו מהגלות. עמא אל חגעו כי תחלת התפלה לריך להיות מקודם קור מרע ואח"כ עשה טוב. לכן אחר מקודם אל חגעו בטמא ולאו לגמרי מחוכה מחלק העמא וס"א ואח"כ הצרו צד לצד בהזדככות הנפש והלז. וחס"י נקראים נוסאי כלי ד' כי צאדם ים קרצ וצני מעיים ושאר דברים המאוסין ונקראין כלי קרחון. אומנס זהו צאדם פשוט. חלל צאדם שכל דרכו בקודם וכל קרצ וכליות יומרו לשמו ואכילו בקודם ודרכו בקודם נקראין חכלים חללו כלי ד' והאדם הנושא חכלים חללו נקראו נוסאי כלי ד' :

פרשת תזריע

כי חלל למלחמה כו' על אויבך אחי על אויבך
 נדחה כמוחר רביון דכתיב כי חלל למלחמה
 מקחמה הוא נגר האויב ולא נגר האוהב. אך דכתיב
 אדם ביקר ולא יצין כמשל כזהמות נדמו. ופ"ה הוא
 דא"י דאם אדם מושל על ילדו הוא מושל בכל העולם.
 וכל אדם יכול להיות מושל על כל העולם דכל העולם
 יכולין להיות כמשה שליט על ילדו ואז הוא מושל בכל
 העולם ומה שאדם נמשל שאחרים מושלין עליו והוא
 נמשל ולא מושל הוא מרוע בחירתו שאין שליט על ילדו
 שאם הוא שליט על ילדו אז יתקיים צו וחננוזר אומר
 ויקם וכל הנדירות מתיראין ממנו כשחז"ל אין חי'
 שולטת באדם אלא כדמה לו כזהמה. כי הקצ"ה נתן
 מורה לאדם על כל. כמ"ש ומיראכם וחתכם יחי' כו'
 ואם אנו רואין שבהמה הזיקה לאדם מקחמה נחלק
 ממנו הללם חלקים וכדמה לחי' כזהמה. אבל מי
 שמושל על ילדו ולא נחלק ממנו הללם חלקים הוא
 מושל על כל העולמות וכל העולמות מתחננין על ידו.
 ובסגנון זה אומר אדמו"ר הרב הקדוש מה' **אברהם**
 זלוק"ל מוקל"אז פ"ה טובים נאורות שגדל חלקינו
 כו' נאורות נקראין חלדיקים שנאמ' ר'ין לכל העולמות
 והארץ האיה נוכבדס ועמ"א ילרם צדעת צביה
 ובהשגל כי מילא אחס חכמה חלקים כח ונבדס נתן
 נחם

זהם לחיות מושלן בקרב חזל שהם מנהיגי העולם ואפשר צמ"ד להמשיך צקגנון הזה להלן הדברים מלאים. זיו ומפיקים בונה דא"י צרציו הקדוש שא"י הא"י דמחרדיכא ונחצרי דחזיתו לר"מ מחצוריו וא"י חזיתו לקומ"י ה"י מחרדיכא טפי. כי באור פני מלך ח"ס וא"ס מסתכל צפניו הקדושים ש"ל הלדיק צהכנעה גדולה צא לו חרחור חסונה ויכול להוליא אותו ונעמקי תקליפות. אך מלאנו צקס"ק דמי שחוא רשע ערץ והוא כנר צשורש הקליפות עד שככרת משורש הקדושה ח"ו. אדם כזה א"א להוליא כי הוא מושרש צכל שצרי גומאה כמ"ש צס' חסד לחצרהם. אך אדם ש"ס צו עדיין לחלומות קדושה. אך שחוא מעורב צרע וקליפות בונה שחוא מעורב עור"ר. לא"ס הזה יכול להוליא צאורו הגדול. וז"ש מלאים זיו הלדיקים שהם המחורות מלאים כ"כ זיו עד שמאירין לאחרים ג"כ עאורם הגדול ומפיקים בונה ומוליאין לחותם שהם צקליפת בונה. וגם 'מלאים' זיו 'ומפיקים' בונה ר"מ מו"ן שהם מציין לכל העולם כי כל העולם ניזון צשציל חכינא צני כי הם המושלים ח"ש אדם ציקר אדם כצרא ציקר וכצור גדול ש"חא' מושל. אצל ולא יצין כמשל ולא מושל כצחמות כדמו זה דומה לצחמה. ח"ש כי תלא למלחמה חס חתה רולה ללחום עם החומות. חני חומר לך הלחום וחלא קודם על אויבך הוא האויב הפנימי היושב צחדרי לצך לכן כאמר אויבך ולא כאמר כי תלא למלחמה על אויב חלא אויבך כאמר על האויב הפנימי היושב צקרצך כמ"ש חז"ל על ולא יח"י צך חל זר. ונחנו ד"א צירך כי הצא לעתר מסייעין לו ולא די שחתה תכלה האויב שלך חלא חפ"י להאכזים שהם צבוין צקליפות חוליאם מהשציה חיל צלע ציקיאנו וז"ש וצציה צציו שחתה חשנה ממונו השצ"י שלו להוליאם מהקליפות. וא"ס חתה צגדר הזה שחמשול צילרך ואז ממילא תכלה המלחמה הפשוטה :

אי 'חומר נקד"י פ"ת מהמיר גוי חלקי' והמהלא חלקים ועמי המיר כצודי צלא יועיל. דמלאנו ישראל הקדושים יכולין להמיר מרע לטוב ועושין ונוחליפין מדה"ד למה"ד. ועוד יש להם מעלה שהם נקראים צשמו של הקצ"ה כמ"ש ראה נחתיך חלקיים וכן א"י חפילה למשה א"ס חלקים : חלקים לא חקלל. ויקרא לו חל חלקי ישראל ואחז"ל הקצ"ה קראו ליעקב חל כי הקצ"ה כוחן ללדיק כח שיעשה נפלאות צארץ חסו כצור חל ולכן נקרא צשם חלקים. כי הוא חלק חלקי ממש חסו כצודו כמ"ש כל הנקרא צשמי ולכצודי חסו המעלה לא גאלאו צשום חומה ולשון רק צישראל הקדושים. ח"ש מהמיר גוי חלקים. וכי מלאנו צכל גוי הארץ שיוכלו להמיר חלקים לעשותו מדה"ד. זה לא מלאנו צשום חומה ולשון. ועוד מעלה חלל ישראל שהם נקראין חלקים. אצל. וחמה לא חלקים ר"ל החומות לא נקראין צשם

חלקים וז"ש ועמי המיר שיוכלו להמיר מונה"ד למה"ד. ועוד שהם כצודי שהם נקראין צשמי וכצודי כי הם צעלם כצודי וחלקי. ומפרש מציין זוכין למדריכות הללו ח"ש צלא יועיל צכל וזה שצושין מונה ומע"ט חין עושין לחועלת עממן כ"א לעציה כ"ר לקונם : ח"ש כי תלא למלחמה על אויבך צכלל צזה כל עיני חייב חן כחם אויב והן ה"ה"ר עמ"א ונחנו ר"ל יהא חתן צרשוק וצור חמר ד' חלקיך צירך ר"ל ד' חלקים יהא ג"כ צירך שחובל להמיר מחלקים להו"י ומתי יהא זה הכר צירך עמ"א וצציה צציו חס חתה לא חעשה ש"ס דצור להועלת עממך צכל רק להוליא כליות קדושות מעמקי הקליפות לעשות כ"ר להצורא יח". חו צר"י כי חלא לעו"י למלחמה חיקך חלחם עם היל"ר ולא חמתין לעת זקנה חז על אויבך תהא מושל עליו וגם כאמר אויבך לשון רבים לומר שהמשול על כל אויבך כי המושל על יצור מושל על כל העולם. ונחנו ד' שיתן אותו שיקרא ד' צשמו של הקצ"ה. חלקיך צירך שחלקים מדה"ד יהא צירך וכנ"ל.

בי יח"י לא"ס שחי נשים כו' השני נשים חן היל"ט והיל"ר כמו שח"י צס"ק האחת חגיגה זה יל"ט והאחת שבו"ח זה יל"ה"ר וילדה לו צנים חן המעשים מלך יל"ט ומלך יל"ה"ר. וחי הצן הצכור לשכיאה. כי מי שלא חיקן עלמו צכל האופנים עד שלצו חלל צקרצו ואין לו יל"ה"ר. רק פוכה על שחי חסע"פים פעמים לצו דוי עליו מאור ותחחמו רעדה ונפשו הומה ומחננע לעשות מלות ועישה מלות. אך רצו הימים הולך אחרי צלעו ומחל ד' שבו"ח לצו. כי עדיין היל"ה"ר חרון צקרצו. לזה הא"ס צודאי עושה עיקר מיל"ה"ר וא"ס חדמן לו דצור מלך היל"ה"ר ודצור מלך יל"ט כמו כשקם צצוקר ולריך לילך להחפלה. וצדרך חדמן לו עסק מלך יל"ה"ר צודאי וחי חן הצכור לשכיאה צודאי יל"ט ליל"ה"ר כי צנו חוא העיקר והצכור עז"א וחי ציום הגחילו חת צציו ר"ל שרולה לעשות חשינה ולעשות לו חחלה לעו"י צציו חשר המה מעשיו ולזה חמר חת חשר יח"י לו ר"ל מכל מעשים חשר יח"י לו רולה לעשות לו חחלה שחפ"י וממעשיו הרעים רולה ג"כ לעשות חסונה להיות יי לחחלה. אך חמנס חכלל של החסונה חוא להיות מקודם קור מרע וחח"כ לעשות עוז לכן לריך מקודם לחקן חת חשר עיוה. והלך צדרך חשיכה וחח"כ יעשה מלות ומע"ט כמ"ש צקס"ק ח"ש לא יוכל לצקר חת צן האהובה ר"ל לא יוכל לעשות חיקך מלות על פני צן השכיאה כ"ז שגן השכיאה עומד. לפניו וצכרת פניו ענתה צו ועונותיו חקוקים לו על פניו. כי חת הצכור צ"ה יכיר לעשות חסונה על חרע וא"ס רגיל ילמוד דק ח' ילמוד צ' וחסו פי שנים כי לו משפט הצכורה כמ"ש כי מי שרולה לצרע צצדה לריך להשליך מקודם מהשדה חחרילים והקולים והצרקנים וחח"כ ירע חת כדמו. כן חוא צכס ישראל לריך להשליך מקודם חרע שחור וחח"כ זרעו לכס ללדקה.

ראשית